

paa det System, at de kgl. Vejere og Maalere vel er Udøvere af en offentlig Funktion, men dog bør gøres personligt interesserede i bedst muligt at betjene Erhvervslivet derigennem, at deres Indtægter vokser med stigende Forretning. Idet der ikke antages at være praktisk Mulighed for at gøre de kgl. Vejere og Maalere til Tjenestemænd med fast Løn, mener Udvalget, at det vil være rigtigt at fastholde det hidtidige Princip, saaledes at de kgl. Vejere og Maalere stadig bevarer en Interesse i det økonomiske Resultat af Virksomheden. Den progressive Afgift bør derfor ikke paa noget Punkt gøres saa høj, at den helt borttager denne Interesse. Udvalget har foretaget en Række Beregninger med Hensyn til Fastsættelsen af Afgiftssatser og er herved, idet de forskellige Opfattelser har bøjet sig imod hinanden, naaet til det Resultat, at følgende Afgiftsskala vist maa siges at tage et rimeligt Hensyn til alle Sider:

Nettoindtægter paa indtil 5 000 Kr. er afgiftsfri.

Er Nettoindtægten

over	5 000 Kr.	men under	7 000 Kr.	svares intet	af	5 000 Kr.	10 pCt.	af Resten.
—	7 000	—	10 000	—	200 Kr.	—	7 000	— 20 — — —
—	10 000	—	15 000	—	800	—	10 000	— 30 — — —
—	15 000	—	20 000	—	2 300	—	15 000	— 40 — — —
—	20 000	—	—	—	4 300	—	20 000	— 50 — — —

I Øjeblikket er tre af de større Vejer- og Maalerstillinger ledige, saaledes at Nyordningen for disse Stillingers Vedkommende kunde sættes i Kraft uden nogen Overgangstid, men for de øvrige kgl. Vejere og Maalers Vedkommende vilde man anse det for rimeligt, at der fastsattes en Overgangstid paa f. Eks. 10 Aar, saaledes at Afgiften i det første Aar kun erlagdes med $\frac{1}{10}$ af det fastsatte Normalbeløb og derefter hvert Aar steg med $\frac{1}{10}$, indtil det fulde Beløb var naaet, dog at Nyordningen vil kunne træde i Kraft forinden, dersom Vakance i Stillingen indtræder. I denne Forbindelse maa erindres, at der jo ikke er tilsikret de nuværende Indehavere af Stillingerne som kgl. Vejere og Maalere Opretholdelsen af bestemte Takster eller Indtægter. Af Hensyn til en ensartet Fremgangsmaade ved Regnskabsopgørelse m. v., vil det være nødvendigt, at nærmere Regler i saa Henseende gives.

Under Forhandlingerne er det Synspunkt blevet fremført, at man ved at sætte Afgiftspligten i Kraft for allerede fungerende kgl. Vejere og Maalere, selv om der indrømmes en Overgangstid paa 10 Aar, risikerer, at Afgiften kommer til at ramme de paagældende med sin fulde Styrke netop paa et Tidspunkt, hvor de paa Grund af deres Alder faar Brug for kostbarere Kontorassistance, og at Afgiften derfor, selv om den dyrere Assistance fradrages i Bruttoindtægten, vil kunne komme til at tynde betydeligt. De i saa Henseende anførte Betragtninger vilde føre til, at Afgiftspligtens Ikrafttræden altid udskydes til indtrædende Vakance.

Udvalget har forstaaet, at det har været dets Hovedopgave at overveje og afgive Indstilling med Hensyn til Spørgsmaalet om en rimelig Regulering af de kgl. Vejere og Maalers Indtægtsforhold. I Forbindelse hermed er man imidlertid kommet noget ind paa Spørgsmaalet om Anvendelsen af de Afgifter, som man ifølge ovenstaaende mener at kunne anbefale, at de kgl. Vejere og Maalere fremtidig skal erlægge. Noget Forslag i saa Henseende skal man dog ikke fremsætte, men alene kort gøre Rede for nogle af de Synspunkter, der har været fremført.

Under Udvalgets Drøftelser har i Særdeleshed den Tanke været fremme og gjort til Genstand for indgaaende Behandling, at Afgiftsbeløbet vilde kunne finde naturlig Anvendelse til delvis Dækning af Udgifterne ved et teknisk Tilsyn med den offentlige Vejning og Maaling, i hvilken Henseende man dels ifølge de for Ud-